

Жив був пес (народна казка)

Автор Невідомий

Жив-був у одного чоловіка старий пес Сірко. Хазяїн побачив, що пес зовсім занедужав, став погано бачити та чути, у господарстві немає від нього жодної користі. Він узяв та вигнав його з дому.

Вирушив Сірко до лісу. Хотів полюванням зайнятися, та нічого в нього не вийшло. Раптом назустріч йому йде вовк. Побачив пса і питає:

— Що ти тут ходиш? Вигнали?

Сірко йому відповідає:

— Та ось, брате, прогнав мене господар, тому я тут і ходжу.

Тоді вовк йому й каже:

— А хочеш, зроблю так, що господар знову покличе тебе назад?

Пес відповідає:

— Звісно хочу! Допоможи, будь ласка, а я вже чимось тобі віддячу!

Вовк і каже:

— Дивись: коли вийде господар всією сім'єю жито в полі жати, його дружина покладе маленьку дитинку під копицею. Тоді я вискочу з кущів, схоплю цю дитину і понесу до лісу. А ти поженешся за мною, та ніби й забереш її в мене.

Невдовзі настали жнива. Пішов той чоловік з сім'єю у поле. Дружина поклала маленьку дитину під копицею, а сама разом з чоловіком давай жито жати. Раптом із жита вискакує вовк, хапає немовля й тікає до лісу.

А Сірко вискочив із кущів, наздогнав вовка і відібрав у нього дитину. Приносить маля до переляканої господині, а господар дістає з торби хліб і сало, частує його, гладить та й каже:

— Гарний песик, розумний. Ходімо з нами додому, житимемо, як раніше!

Щасливий пес повернувся додому, але про вовка не забув. Все думав Сірко, як віддячити вовку. А тут і нагода зручна трапилася.

На масляну господар мав видавати дочку заміж. Пес зрозумів, що саме на це свято він зможе віддячити вовку.

Пішов пес у ліс, знайшов там голодного вовка та й каже йому:

— Приходь увечері в неділю до хвіртки, я тебе в будинок проведу, та й віддячу за те, що ти мені добро зробив.

Ось вовк, ледь дочекавшись неділі, прийшов увечері до хвіртки і почав чекати. Сірко вийшов до вовка, провів його непомітно до хати та сховав під столом. Став пес красти зі столу пироги, ковбасу та м'ясо.

Люди помітили це і хотіли побити Сірка, але господар за нього заступився і всім про його подвиг розповів. А вовк у той час під столом від задоволення, аж завив! Налякалися гості і кинулися хто куди. А хто сміливіший — давай вовка бити.

Тоді пес вирішив проявити сміливість і сам вигнав непрошеного гостя з хати.

Сірко добіг разом з вовком аж до лісу й каже:

— Ти мені зробив добро, а я тобі. Тепер ніхто нікому нічого не винний!

На тому й розійшлися.